04/09/2020

Η μόνη χρήση που σέβεται την Αγία Σοφία, είναι ως χριστιανικού ναού

/ Αγία Σοφία

“Η μόνη χρήσις, η οποία σέβεται και αναδεικνύει την αλήθειαν και την ιεράν αποστολήν της Αγίας Σοφίας, είναι η λειτουργία της ως χριστιανικού ναού” αναφέρει η Α.Θ.Π. ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος σε επιστολή του προς τον Μητροπολίτη Φαναρίου κ. Αγαθάγγελο.

Ο Παναγιώτατος εκφράζει τις ευχαριστίες του προ τον Μητροπολίτη Φαναρίου “διά τήν πηγαίαν καί εἰλικρινῆ ἔκφραση τῆς ὑμετέρας ἀγάπης καί τῆς ὑποστηρίξεως πρός τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον” και προσθέτει μεταξύ άλλων: “Ο ναός της του Θεού Σοφίας ως αρχιτεκτονική αποτύπωσις της εν Χριστώ απολυτρώσεως του ανθρωπίνου γένους και συμπάσης της κτίσεως ανήκει εις ολόκληρον την ανθρωπότητα. Η αναγνώρισίς του ως μνημείου παγκοσμίου πολιτισμικής κληρονομίας εκφράζει εμμέσως και αυτήν την αλήθειαν και δεν συνδέεται μόνον με το απαράμιλλον μεγαλείον του αρχιτεκτονήματος, με την αγιογράφησιν και τον διάκοσμόν του”.

Η ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΦΑΝΑΡΙΟΥ

Ἱερώτατε Μητροπολίτα Φαναρίου, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητέ ἀδελφέ καί συλλειτουργέ τῆς ἡμῶν Μετριότητος κύριε Ἀγαθάγγελε, Γενικέ Διευθυντά τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, χάρις εἴη τῇ ὑμετέρᾳ

Ἱερότητι καί εἰρήνη παρά Θεοῦ.

Ὁλοθύμως εὐχαριστοῦμεν διά τήν δήλωσιν ὑμῶν, διά τῆς ὁποίας ἐκφράζετε τήν βαθείαν λύπην ὑμῶν ἐπί τῇ προσφάτως ληφθείσῃ ὑπό τῶν ἐνταῦθα κρατικῶν ἀρχῶν ἀποφάσει μετατροπῆς τοῦ μουσείου τῆς Ἁγίας Σοφίας εἰς μουσουλμανικόν τέμενος.

Ἡ χριστιανική ναοδομία εἶναι ἀνυπέρβλητος θεολογική γλῶσσα, ἡ ὁποία διά τῆς ἀρχιτεκτονικῆς ἐμπνεύσεως ἐκφράζει ὀρθοτόμως τήν πίστιν τῆς Ἐκκλησίας εἰς τόν Τριαδικόν Θεόν, εἰς τήν πανσωστικήν ἐνσάρκωσιν τοῦ Θεοῦ Λόγου καί εἰς τήν ἐσχατολογικήν πλήρωσιν καί τήν πληρότητα τῆς Θείας Οἰκονομίας ἐν τῇ Βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ.

Αὐτήν τήν ἀλήθειαν ἐκπροσωπεῖ καί διακηρύττει μέ μοναδικόν τρόπον ὁ Ἱερός Ναός τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας. Οὐδεμία παρέμβασις εἰς τό οἰκοδόμημα δύναται νά ἐπικαλύψῃ, νά ἀλλοιώσῃ ἤ νά ἐξαφανίσῃ τό εὐάγγελον μήνυμα καί τήν ἀποστολήν τοῦ Ναοῦ, περί τοῦ ὁποίου ἔχει σοφῶς λεχθῆ, ὅτι ἀποτελεῖ «τήν ἀρχιτεκτονικήν διατύπωσιν τοῦ δόγματος τῆς Χαλκηδόνος», ἤγουν τῆς πίστεως εἰς τό «ἀεί μυστήριον» τῆς Θεανθρωπινότητος, εἰς τήν ἕνωσιν καί ἀλληλο – περιχώρησιν, ἐν τῷ ἑνί προσώπῳ τοῦ Θεοῦ Λόγου, τῆς θείας καί ἀνθρωπίνης φύσεως, «ἀσυγχύτως, ἀτρέπτως, ἀδιαιρέτως, ἀχωρίστως».

Ἐν τῇ ἐννοίᾳ ταύτῃ, μόνον ἡ χρήσις τοῦ ὑπερόχου τούτου ἱεροῦ οἰκοδομήματος ὡς χριστιανικοῦ ναοῦ ἀνταποκρίνεται εἰς τήν οὐσίαν του καί τήν λυτρωτικήν μαρτυρίαν του. Εἰς αὐτόν τόν πανίερον χῶρον, τά πάντα ὑμνοῦν τόν Χριστόν, τόν ἔνσαρκον Λόγον, τόν ἐν ἀρχῇ καί τόν ἐρχόμενον. Ἡ ἀλήθεια αὕτη, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τόν πυρῆνα τῆς χριστιανικῆς πίστεως εἰς τόν ἐν Τριάδι Θεόν, ἀπορρίπτεται ἀπό τό Ἰσλάμ. Οἱ μουσουλμάνοι πιστοί προσηύχοντο μετά τήν μετατροπήν τῆς Ἁγίας Σοφίας εἰς τέμενος, ἐπί 481 ἔτη, ἐντός ἑνός χριστιανικοῦ ναοῦ, ἐν ἀτμοσφαίρᾳ χριστιανικῇ, γενικῶς καί ὄχι μόνον λόγῳ τῶν ἁγιογραφιῶν, αἱ ὁποῖαι ἐπεκαλύφθησαν. Ἡ μόνη χρῆσις, ἡ ὁποία σέβεται καί ἀναδεικνύει τήν ἀλήθειαν καί τήν ἱεράν ἀποστολήν τῆς Ἁγίας Σοφίας, εἶναι ἡ λειτουργία της ὡς χριστιανικοῦ ναοῦ.

Ὁ ναός τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας ὡς ἀρχιτεκτονική ἀποτύπωσις τῆς ἐν Χριστῷ ἀπολυτρώσεως τοῦ ἀνθρωπίνου γένους καί συμπάσης τῆς κτίσεως ἀνήκει εἰς ὁλόκληρον τήν ἀνθρωπότητα. Ἡ ἀναγνώρισίς του ὡς μνημείου παγκοσμίου πολιτισμικῆς κληρονομίας ἐκφράζει ἐμμέσως καί αὐτήν τήν ἀλήθειαν καί δέν συνδέεται μόνον μέ τό ἀπαράμιλλον μεγαλεῖον τοῦ ἀρχιτεκτονήματος, μέ τήν ἁγιογράφησιν καί τόν διάκοσμόν του.

Μέ αὐτάς τάς σκέψεις, εὐχαριστοῦμεν ὑμῖν ἅπαξ ἔτι διά τήν πηγαίαν καί εἰλικρινῆ ἔκφραση τῆς ὑμετέρας ἀγάπης καί τῆς ὑποστηρίξεως πρός τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον, εἰς τήν ζωήν καί τήν καλήν μαρτυρίαν τοῦ ὁποίου, πάντοτε ἐν ἀταλαντεύτῳ πιστότητι πρός τάς ἀποστολικάς παραδόσεις καί ἐν ἀκαμάτῳ μερίμνῃ διά τόν ἑκάστοτε σύγχρονον ἄνθρωπον, εἶναι παρόν τό πνεῦμα τῆς Ἁγίας Σοφίας.

Ἐπί δέ τούτοις, ἐπικαλούμεθα ἐφ’ ὑμᾶς τήν χάριν καί τό ἄπειρον ἔλεος τοῦ Θεοῦ.

,βκ ΄ Αὐγούστου κζ ΄